

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15C/176/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213207299
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213207299.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudcom JUDr. Dušanom Krč-Šeberom v právnej veci navrhovateľov: 1./ H. W., nar. XX.X.XXXX, bytom O. ul. XXX/XX, S., X./ B. Szabó, nar. XX.XX.XXXX, bytom B. ul. XXX/XX, S., obaja zastúpení: Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-XXX/XX-EK zo dňa XX.X.XXXX.

Súd **o d k l a d á** vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-XXX/XX-EK zo dňa XX.X.XXXX až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov konania vo výške 0,- eur.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť titulom súdneho poplatku za návrh sumu 99,50 eur na účet Okresného súdu Komárno vedený v Štátnej pokladnici č. ú. W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX, KS: XXXX, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom doručeným súdu dňa 4.4.2013 domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-XXX/XX-EK zo dňa XX.X.XXXX.

Vo svojom návrhu navrhovatelia v 1. a 2. rade uviedli, že dňa 28.3.2011 uzatvorili úverovú zmluvu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 1 170,- eur. Z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie a nedostatočného príjmu sa dostali do omeškania s platením. Navrhovatelia v 1. a 2. rade taktiež nedokázali oponovať obchodnému zástupcovi odporcu a podpísali predložené formulárové listiny vrátane rozhodcovskej zmluvy. Z dôvodu neskúsenosti a neinformovanosti nevedeli, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a problematická je aj 70 % ročná úroková sadzba. Navrhovatelia v 1. a 2. rade poukázali na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-618/10 ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok a na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-484/08 ohľadom zmluvných podmienok. Navrhovatelia v 1. a 2. rade ďalej uviedli, že rozhodcovská zmluva obsahuje veriteľom vopred vybraný rozhodcovský súd, ktorý je na neprijateľnom mieste a je v sídle veriteľa. Navrhovatelia v 1. a 2. rade

považovali za neplatnú zmluvu o úvere a tiež rozhodcovskú zmluvu z dôvodu neprijateľného miesta a z dôvodu, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, ak rozhodcovské konanie vyvolá spotrebiteľ. Ohľadom individuálne dojedanej rozhodcovskej zmluvy navrhovateľa v 1. a 2. rade uviedli, že aj keď je v rozhodcovskej zmluve vopred určené, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou úverovej zmluvy, takáto prax podľa navrhovateľov v 1. a 2. rade predstavuje nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 a nasl. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a podľa čl. 5 a nasl. Smernice EP a Rady 2005/29 ES, keďže v spotrebiteľovi vyvolá mylnú domnienku, že si rozhodcovskú zmluvu dohodol osobitne, a tak je spotrebiteľ zbavený súdnej ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade k návrhu predložili Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenú s navrhovateľom v 1. rade a Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX uzatvorenú s navrhovateľom v 2. rade, Pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 25.1.2013 od odporcu adresovaný navrhovateľovi v 1. rade, rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom Victoria rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-XXX/XX-EK zo dňa XX.X.XXXX.

Odporca dňa 25.9.2013 predložil súdu vyjadrenie k návrhu navrhovateľov v 1. a 2. rade na zrušenie rozhodcovského rozsudku a uviedol, že z podaného návrhu nevyplýva zachovanie zákonnej 30-dňovej lehoty pre uplatnenie práva na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ďalej odporca poukázal na účelovosť a neopodstatnenosť tvrdení navrhovateľov v 1. a 2. rade ohľadom uzatvárania rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o revolvingovom úvere. Odporca definoval pojem spotrebiteľ v zmysle bodu 18 preambuly smernice EP a Rady č. 2005/29 ako osobu, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná. V kontexte uzatvárania rozhodcovskej zmluvy to znamená povinnosť spotrebiteľa zväžiť na základe jemu dostupných informácií, či zmluvu uzatvorí alebo nie. Odporca poukázal na možnosť navrhovateľov v 1. a 2. rade odstúpiť od zmlúv v zákonnej lehote, čo navrhovatelia v 1. a 2. rade neurobili. Ohľadom rozhodcovskej zmluvy odporca poukázal na to, že je individuálne dojednaná a výslovne z nej vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, obsahuje tiež poučenie o význame a účinkoch jej uzavretia. Rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia, preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Vzhľadom na uvedené odporca navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.

Súdu bol dňa 23.10.2013 na základe výzvy predložený originál rozhodcovský spis stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline č. k. RK-PC-XXX/XX-EK.

Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie na deň 2.4.2014. Právny zástupca odporcu dňa 31.3.2014 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, pričom s prejednáváním a rozhodnutím v neprítomnosti odporcu súhlasil. Tiež uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení, ktoré vo veci predložil a navrhol, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu. Zároveň k argumentácii týkajúcej sa platnosti rozhodcovskej zmluvy poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť súdov, ktoré jednoznačne ustálili platnosť rovnakej rozhodcovskej zmluvy ako bola uzavretá medzi účastníkmi tohto súdneho konania, napr. Krajský súd v Nitre č. k. 25CoE/22/2014, Krajský súd v Žiline č. k. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.1.2014, Krajský súd v Banskej Bystrici č. k. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013, Okresný súd Rimavská Sobota č. k. XEr/XXXX/XXXX.

Podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd na základe podaného návrhu navrhovateľov v 1. a 2. rade vykonal pojednávanie, avšak v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti zástupcu odporcu a odporcu. Navrhovatelia v 1. a 2. rade a ich zástupca mali vykázané doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas.

Na pojednávaní zástupca navrhovateľov v 1. a 2. rade doplnil návrh o návrh na odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku do rozhodnutia uvedenej veci v zmysle ustanovenia § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Navrhovateľ v 2. rade na otázky zástupcu navrhovateľov v 1. a 2. rade uviedol, že žiada, aby bol rozhodcovský rozsudok zrušený. Uviedol, že im odporca predložil zmluvu bez vysvetlenia, ktorú podpísali a keďže riadne neplnili svoje povinnosti, odporca im uložil pokutu. Podpisovali pritom viacero listín naraz, podľa uvedenia navrhovateľa v 2. rade boli všetky listiny v jednom balíku.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXX, rozhodcovskou zmluvou, pokusom o zmier zo dňa 25.1.2013, rozhodcovským rozsudkom, vyjadrením odporcu k návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ďalej s rozhodcovským spisom a z neho najmä so žalobou zo dňa 25.1.2013 doručenou rozhodcovskému súdu Victoria legal arbiter s.r.o. Žilina dňa 5.2.2013 s pridelenou spisovou značkou RK-PC-3XX/XX-EK z XX.X.XXXX, listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise, s rozsudkom rozhodcovského súdu RK-PC-XXX/XX-EK z XX.X.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.3.2013 a vykonateľnosť dňa 20.3.2013 (pričom navrhovateľ v 1. rade mal doručený rozhodcovský rozsudok dňa 5.3.2013 a navrhovateľ v 2. rade dňa 5.3.2013), a s rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 10C/243/2013-41 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovatelia v 1. a 2. rade uzavreli s odporcom dňa 28.3.2011 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 1 170,- eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom mali splácať v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 62,69 eur. Celková čiastka, ktorú mali navrhovatelia v 1. a 2. rade zaplatiť za celú dobu čerpania úveru, bola vo výške 2 632,98 eur. RPMN za úver bola 65,37 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 44,86 %. Súčasťou predmetnej zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. V rovnaký deň navrhovatelia v 1. a 2. rade uzavreli s odporcom aj rozhodcovskú zmluvu č. 8400037348 zo dňa 28.3.2011, podľa ktorej mali byť akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici. Výber rozhodcovského súdu, ktorý potom mal oprávnenie prejednať vec a rozhodnúť, spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V rozhodcovskej zmluve navrhovateľ v 2. rade ako spoludlžník súhlasil s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Veriteľ ako odporca v rozhodcovskej zmluve vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Navrhovatelia v 1. a 2. rade boli v rozhodcovskej zmluve poučení o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, a to možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, porušením, neplatnosťou či ukončením zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory mohli byť riešené aj v súdnom konaní a navrhovatelia v 1. a 2. rade mali možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy.

Keďže sa navrhovatelia v 1. a 2. rade dostali do omeškania s platením splátok, odporca im adresoval pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 25.1.2013 a ku dňu 25.1.2013 im odporca vyčíslil zmluvné pokuty vo výške 83,65 eur, úroky z omeškania vo výške 9,06 eur a trovy právneho zastúpenia 106,76 eur. Navrhovatelia v 1. a 2. rade boli vyzvaní na zaplatenie sumy 2 176,74 eur do siedmich dní od doručenia výzvy. Z predloženého originálu rozhodcovského spisu č. k. RK-PC-327/13-EK súd ďalej zistil, že odporca podal na Rozhodcovský súd Victoria legal arbiter s.r.o. žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 1 713,95 eur s prísl. zo dňa 25.1.2013, ktorá bola doručená rozhodcovskému súdu dňa 5.2.2013. Rozhodcovský súd nakoniec dňa 22.2.2013 vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-327/13-EK, v ktorom navrhovateľov v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu 1 713,95 eur s prísl. a zmluvnou pokutou.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a)

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. 4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34 - ďalej len "smernica") zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa prílohy smernice, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa čl. 6 Smernice rady EÚ č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods.1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

V rozsudku Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., sa skonštatovalo, že sa účinná ochrana spotrebiteľa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceáno Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/EHS), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa Mariá Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/2008 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt proti A. W. F. bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia

smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátneho súdu udeľujú právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

V predmetnej veci sa navrhovatelia v 1. a 2. rade domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi do 3 dní sumu 1 713,95 eur s prísl. a zmluvnou pokutou. Rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľom v 1. a 2. rade doručený dňa 5.3.2013 a návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol súdu doručený dňa 4.4.2013, teda v zákonnej 30-dňovej lehote v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Navrhovatelia v 1. a 2. rade uviedli, že nedokázali oponovať obchodnému zástupcovi odporcu a podpísali predložené formulárové listiny vrátane rozhodcovskej zmluvy. Z dôvodu neskúsenosti a neinformovanosti nevedeli, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a problematická je aj 70 % ročná úroková sadzba. Navrhovatelia v 1. a 2. rade uviedli, že rozhodcovská zmluva obsahuje veriteľom vopred vybraný rozhodcovský súd, ktorý je na neprijateľnom mieste a je v sídle veriteľa. Navrhovatelia v 1. a 2. rade považovali za neplatnú zmluvu o úvere a tiež rozhodcovskú zmluvu z dôvodu neprijateľného miesta a z dôvodu, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, ak rozhodcovské konanie vyvolá spotrebiteľ.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, hoci nebola začlenená do zmluvných podmienok, avšak bola vopred naformulovaná a uzavretá v ten istý deň ako zmluva o revolvingovom úvere. Táto rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - navrhovateľov v 1. a 2. rade tým, že síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa - odporcu, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Napokon ani rozhodcovská zmluva umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú zmluvu si spotrebiteľ osobne nevyjednal. Podľa názoru súdu už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej zmluvy, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd svoj názor o neprimeranej povahe rozhodcovskej zmluvy opiera aj o vyššie spomenutú judikatúru Európskeho súdneho dvora (C-240/98, C-168/2005, C-243-2008), pričom súd taktiež dáva do pozornosti rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-40/2008 Asturcom Telecomunicaciones SL proti D. Y. K., v ktorom bola riešená otázka, ktorá sa týkala smernice 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v tom zmysle, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí i bez návrhu uplatniť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve. Okrem iného odporca preukázateľne nevysvetlil navrhovateľom v 1. a 2. rade význam rozhodcovskej zmluvy, rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavil pravidlá, podľa ktorých sa vedie rozhodcovské konanie a nedal poučenie na výber rozhodnúť sa. Navrhovatelia v 1. a 2. rade nemali možnosť ovplyvniť obsah predmetnej rozhodcovskej zmluvy, tá bola vopred pripravená odporcom a navrhovatelia v 1. a 2. rade na nej nemohli participovať.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Na strane odporcu je dôkazné bremeno preukázať, že rozhodcovská zmluva a konanie boli individuálne vyjednané, že navrhovateľov v 1. a 2. rade neuviedol do vopred naformulovanej zmluvy. Odporca toto dôkazné bremeno neuniesol, keďže neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Ak by si spotrebiteľ - navrhovatelia v 1. a 2. rade individuálne vyjednal rozhodcovskú zmluvu, potom by si mal individuálne vyjednať aj podmienky rozhodcovského konania, čo však z obsahu predloženého rozhodcovského spisu nevyplýva.

Súd preto na základe vyššie uvedeného rozhodol tak, ako je uvedené v prvej výrokovej vete tohto rozhodnutia.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Navrhovatelia v 1. a 2. rade v priebehu pojednávania navrhli odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do rozhodnutia predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní.

V súlade s ustanovením § 40 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.%252340'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 244/2002 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozhodcovskom konaní sa môže účastník rozhodcovského konania žalobou podanou na príslušnom všeobecnom súde v lehote podľa ustanovenia § 41 ods. 1 domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku za podmienok vymienených v ustanovení § 40 ods. 1 písm. a/ až j/ zákona č. 244/2002 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='244/2002 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozhodcovskom konaní. Ochrana práv a právom chránených záujmov účastníka rozhodcovského konania zabezpečuje okrem iného aj inštitút odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku za predpokladu, že účastník konania, ktorý podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takýto návrh na odklad vykonateľnosti podá. Zákon ponecháva následne na úvahu súdu konajúceho vo veci návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku zväziť povolenie odkladu vykonateľnosti tohto rozhodnutia rozhodcovského súdu. Táto ochrana je dočasná, jej účelom je dočasne stabilizovať práva a povinnosti účastníkov rozhodcovského konania. Dočasne smeruje k takej úprave pomerov účastníkov rozhodcovského konania, ktorá pred definitívnym rozhodnutím o zákonnosti vydania rozhodcovského rozsudku zabráni vzniku bezdôvodného obohatenia toho účastníka rozhodcovského konania, v prospech ktorého z výroku rozhodcovského rozsudku vyplýva určité plnenie alebo právo, v záujme predchádzania prípadných s tým súvisiacich následných nárokov na náhradu škody. Odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je dôvodný tam, kde existuje opodstatnená obava, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré môžu v budúcnosti nastať, výkon spochybneného rozhodcovského rozsudku naruší práva inej osoby, spôsobí nezvratný protiprávny následok, prípadne ohrozí súčasný status povinného a členov jeho rodiny. Takto plní významnú ochrannú a preventívnu funkciu v záujme predchádzania protiprávneho stavu, ktorý by výkon neskôr zrušeného rozhodcovského rozhodnutia mohol nezvratne spôsobiť.

Súd s prihliadnutím na okolnosti, že ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľského práva a rozhodcovský rozsudok je v zmysle Exekučného poriadku exekučným titulom, a po oboznámení sa s návrhom navrhovateľov v 1. a 2. rade na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, sa stotožnil s postupom podľa ustanovenia § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd tak dospel k záveru, že za daného stavu, kedy sa navrhovatelia v 1. a 2. rade ako účastníci rozhodcovského konania dovoľávajú preskúmania zákonnosti vydaného rozhodcovského rozsudku, je dôvodné predbežne odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, keďže jeho správnosť a zákonnosť bola v predmetnom sporovom konaní spochybnená a namietaná. Je namieste poskytnúť takúto predbežnú ochranu navrhovateľom v 1. a 2. rade, voči ktorým môže byť začaté exekučné konanie za účelom vymoženia nároku odporcu vyplývajúceho z daného rozhodcovského rozsudku, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., neúspešného odporcu zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľov v 1. a 2. rade, ktorí mali v konaní plný úspech, avšak z dôvodu, že si navrhovatelia v 1. a 2. rade neuplatnili žiadne trovy konania, súd rozhodol tak, ako je uvedené v tretej výrokovej vete tohto rozhodnutia. Odporcu tak súd zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľov v 1. a 2. rade vo výške 0,- eur.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov od poplatku sú oslobodení: spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.4aa)

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sú v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov oslobodení od súdneho poplatku. Za návrh vo veci samej nebol zaplatený súdny poplatok. Súd preto postupujúc podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov zaviazal plne neúspešného odporcu na zaplataenie súdneho poplatku vo výške 99,50 eur na účet Okresného súdu Komárno v zmysle položky 1b) sadzobníka súdnych poplatkov tak, ako je uvedené v štvrtej výrokovej vete tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Nitre, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205 a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.(§ 251 ods. 1 O.s.p.)